

MSB 286

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers -- directeur: David R. Hettema

De kerk of Christus?

Door M.B. Hammond

Kan het woord 'kerk' betrekking hebben op de Here Jezus Christus? Wordt het gebruikt voor de vroegere groepen Joodse aanbidders? Wordt dit woord in de Schrift ooit gebruikt om een gebouw met een religieuze betekenis mee aan te duiden? Ons doel hier is te onderzoeken hoe het woord dat vertaald is met 'kerk' in de Schriften is gebruikt. Efeze 1:18-23 (NBV) zegt: **"Moge uw hart verlicht worden, zodat u zult zien waarop u hopen mag nu hij u geroepen heeft, hoe rijk de luister is die de heiligen zullen ontvangen, En hoe overweldigend groot de krachtige werking van Gods macht is voor ons die geloven. Die macht was ook werkzaam in Christus toen God hem opwekte uit de dood en hem in de hemelsferen een plaats gaf aan zijn rechterhand (rechten), Hoog boven alle hemelse vorsten (te midden van de meest verhevenen) en heersers, alle machten en krachten en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomstige. Hij heeft alles (al deze) aan zijn voeten gelegd en hem als hoofd over alles aangesteld, voor de kerk (Grieks: *EKKLESIA*), Die zijn lichaam is, de volheid van hem die alles in allen (op elke wijze) vervult"** Deze 'kerk die zijn lichaam is' is samengesteld uit alle heiligen van deze Bedeling der Genade. Een 'heilige' is iemand die gelooft in de Here Jezus Christus als zijn of haar Verlosser. We weten tegenwoordig weinig af van alle dingen waarmee Hij ons zal vervullen, maar voor ons persoonlijk zou de opstanding, die ons terugbrengt in het leven in het Koninkrijk, van het grootste belang moeten zijn. Het kan moeilijk zijn om onze dankbaarheid te uiten voor het werk dat Hij heeft gedaan, maar we hebben uit de Schrift geleerd dat onze God ons alle zegeningen heeft beloofd, niet op basis van wat we hebben verdiend, maar op basis van Zijn wonderbare genade.

Het Nederlandse woord 'kerk' is volgens het woordenboek afgeleid van het Oudgriekse 'KYRIAKON', dat wat 'van de heer' is, 'van de KYRIOS', heer en meester. In het koinè Grieks van het Nieuwe Testament is het woord dat met 'kerk'¹ is vertaald echter *EKKLESIA*. Dit woord is samengesteld uit het Griek-

¹ Het woord 'kerk' wordt in de meeste gangbare Nederlandse vertalingen niet gebruikt. Uitzondering is de Nieuwe Bijbelvertaling van het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting. De vertaling waar de schrijver hier op doelt, de *Authorized Version* heeft op 80 plaatsen, in 79 verzen, het woord 'church', waar Statenvertaling, Herziene Statenvertaling, de vertaling van het NBG 1951 gekozen hebben voor het woord 'gemeente'. (vert.)

se werkwoord *KALEŌ* en het voorzetsel *EK*, dat '(er)uit' betekent. Het woord is gebruikt op veel verschillende manieren, waarvan we enkele zullen onderzoeken. Ten eerste: in Hebreeën 2:12 (St.Vert.) staat **"Ik zal Uw naam Mijn broeders verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen."** Dit vers is een direct citaat van Psalm 22:22 (St.Vert.), waar het Hebreeuwse woord voor 'Gemeente' *QĀHĀL* is, die in het Oude Testament voor de tempeldienst was samengesteld uit een speciale groep vooraanstaande Hebreeën uit alle stammen. Het woord 'gemeente' betekent dus 'uitgeroepen' en in de bedeling der genade is het niet een georganiseerde kerk, zoals de meeste godsdiensten hebben, maar bestaat deze uit individuele gelovigen die allen christelijke individualisten zijn. Zij horen allen bij 'gemeente die Zijn lichaam is'. De Handelingenperiode kende een door God gevestigde gemeente waartoe de discipelen als hun apostelen behoorden en gelovigen die herkend werden door de zichtbare gaven van de Heilige Geest (zie ook nr. 263, *Wat was de gemeente in de Handelingenperiode*, door M.B. Hammond).

De vertalers van de Authorized Version (de King James Vertaling) wilden op alle mogelijke plaatsen het woord 'kerk' zetten. Ze wilden laten zien hoe belangrijk de kerk zou moeten zijn in hun leven. Een Nederlands Hervormde dominee die ik heb gekend, benadrukte in de correspondentie die ik met hem voerde, dat het woord 'kerk' meer dan 100 keer in de Schrift voorkomt en zou alleen al daarom moeten worden gerespecteerd. Een dergelijk argument is niet redelijk en veroorzaakte meer retoriek dan het waard was. We zien dat in het geval van de steniging van Stefanus in Handelingen 6 en 7. Sommige mannen van de synagoge der Libertijnen en andere Joden konden niet op tegen de wijsheid en de moed waarmee Stefanus sprak. Hij vertelde de geschiedenis van de Hebreeën tot aan Christus. Op dat punt aangekomen zei hij: **"Dit is die Mozes, die tot de kinderen Israëls gezegd heeft: Een profeet gelijk mij zal God u uit uw broeders doen opstaan. Deze is het, die in de vergadering (EKKLESIA) in de woestijn met de engel was, die tot hem sprak op de Sinai, en met onze vaders; en hij ontving levende woorden om die u te geven"** (Hand.7:37-38). Het is voor ons duidelijk dat dit vers de bijeenkomst van de Hebreeën in de woestijn beschrijft, voordat zij het Beloofde Land binnengingen, en niet een christelijke kerk.

Een andere vermelding hiervan vinden we in Hebreeën 2:11-12. **"Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen, en Hij zegt: Uw naam zal ik aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente (EKKLESIA) zal ik U lofzingen."** Dit is een direct citaat uit Psalm 22:23 (NBG51) waar het Hebreeuwse woord *QĀHĀL* is gebruikt in de godsdienstige betekenis, zoals hierboven al is opgemerkt. Een voorbeeld hoe het woord *EKKLESIA* in seculiere betekenis kan worden gebruikt, zien we in Handelingen 19, verzen 32 en 39. Paulus' metgezellen gingen het theater binnen om de heiligen te verdedigen tegen de zilversmeden, waar in een luidruchtige confrontatie sommigen tegengestelde meningen verkondigden. Handelingen 19:32 zegt: **"Nu riep de een dit, de ander dat, want de volksvergadering (EKKLESIA) was verward en de meesten wisten niet eens, waartoe zij samengekomen waren."** En in Handelingen 19:39 staat: **"En indien gij nog iets meer te verlangen hebt, zal dit in de wettige volksvergadering (EKKLESIA) worden beslist."** Het woord 'kerk' verschijnt in vers 37 (St.Vert.), waar gezegd wordt: **"Want gij hebt deze mannen hier gebracht, die noch kerkrovers (HIERÓSULOS – tempelplunderaar) zijn, noch uw godin (Diana) lasteren."** Wat we hier zien is dat dit woord wordt gebruikt voor volksvergaderingen waarin lokale overheden vertegenwoordigd waren.

Eén van de manieren waarop wij in staat zijn om de brieven van Paulus te dateren en te onderscheiden van zijn brieven over de bedeling van genade is het volgende. De brieven aan de Thessalonicenzen, Corinthiërs, Galaten en Romeinen beginnen alle met de groet: "aan de gemeente Gods" in die plaats en zijn daarom duidelijk vóór Handelingen 28:28 geschreven. De brieven aan de Efeziërs, Filippenzen en Colossenzen zijn geschreven ná Handelingen 28:28 en zijn gericht aan 'de heiligen' (zie nr. 249, *Datering van de Brieven van Paulus*, door M.B. Hammond). Mijn bewijs laat zien dat ook I en II Timotheüs, Titus en Filemon na Handelingen 28:28 zijn geschreven. Alle andere boeken in het Nieuwe Testament zijn hoogstwaarschijnlijk geschreven in de Handelingentijd, mogelijk zelfs ook Openbaring, dat door veel godsdienstige historici veel later wordt gedateerd.

Wat Openbaring betreft, is het woord 'gemeente' gebruikt voor de uitgeroepen vergaderingen in de Romeinse provincie Asia: Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea. Al deze korte brieven zijn gericht tot "de engel der gemeente te..." Hoewel deze gemeenten zich in heidens gebied bevinden, gaat het over de tijd waarin de afval zich ontwikkelt wanneer Christus de beperkingen opheft die de satan in bedwang zullen houden gedurende de zegenperiode van het Koninkrijk. Dit gaat niet eens over heidense gemeenten, zoals de meeste mensen die Openbaring lezen veronderstellen. Het zijn integendeel voorposten van de regering van God waarin Joden de priesters zijn die de wet moeten onderwijzen en de aanbidding van God moeten regelen. Dit gaat over synagogen waar de leiders elkaar kunnen ontmoeten om hun acties te bespreken, want hier in de periode van de afval komen veel mensen in opstand tegen Gods heerschappij. In Openbaring 2:9 zegt Christus: **"Ik weet uw verdrukking en armoede, hoewel gij rijk zijt, en de laster van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn, doch het niet zijn, maar een synagoge des satans."** Zo ook in de brief aan Filadelfia: **"Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad"** (Openb.3:9). En nog duidelijker aan Pergamum: **"Ik weet, waar gij woont, dáár waar de troon des satans is; en gij houdt vast aan mijn naam en hebt het geloof in Mij niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont"** (Openb.2:13). Deze 'gemeenten' zijn synagogen en deze worden genoemd omdat zij het belangrijkste toneel van de opstand van satan vormen en daarom het doelwit zijn van diens meest venijnige aanvallen en bezoedelingen van het Koninkrijk van Christus.

In Efeze 3, waar Paulus schreef over de bedeling der genade, het 'geheimenis' dat door hem bekendgemaakt is aan de mensen, namelijk zijn apostelen en profeten: dat de gelovigen onder de heidenen mede-erfgenamen zijn, deelden in het lichaam van Christus en in de beloften door het evangelie. In Efeze 3:9-10 zegt Paulus: **"en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente (de uitgeroepene = Christus, niet de kerk) aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten (onder de meest verheven wezens) de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden."** Dit vers komt overeen met Efeze 3:20-21, waar we lezen: **"Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente (de uitgeroepene = Christus) en (namelijk: *KAI* explicatief) in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen."** Als we de context wat beter bekijken, zullen we zien dat de vertalers de kerk (gemeente) belangrijker hebben willen maken dan Christus in het doorgeven van het evangelie aan nieuwe gelovigen. Maar dat klopt niet, want de gemeente die zijn lichaam is, is vandaag de dag geen georganiseerde instantie, maar is verborgen in Christus. Ten slotte vergelijkt Paulus in Efeze 5:22-32 de eenheid van Christus en Zijn uitgeroepenen met de huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. De gedachte van totale onderwerping aan Christus wordt niet geïntroduceerd om de onderdanigheid van hen die door Christus uitgeroepen zijn te verheerlijken, maar om te erkennen dat we allemaal één vlees zijn met Christus, wat ons een bijzondere liefde en kracht in Hem geeft.

We hebben in Efeziërs 2:8-10 ontdekt dat **"... door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen."** We zijn allemaal Christus dankbaarheid verschuldigd voor zijn genade en het geloof dat we nodig hadden om op Hem te vertrouwen, maar we moeten niet denken dat door iets te doen onze positie in Christus zal verbeteren. Het is echter waar dat alle religies mensen leren dat ze iets moeten doen om Gods grote zegeningen waardig te zijn. En kerken versterken deze gedachte door van hun leden tienden te vragen, aanwezig te zijn bij samenkomsten, deelnemen aan het avondmaal en gedoopt te worden. Dit zijn allemaal loze werken die niets bijdragen aan onze redding. Het enige wat we hoeven te doen is in Christus geloven.

Oktober 2009